

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 19.11.2013
COM(2013) 794 final

2013/0403 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu

{SWD(2013) 459 final}

{SWD(2013) 460 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Obecné souvislosti návrhu

Nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, bylo přijato dne 11. července 2007¹ s cílem zlepšit přístup ke spravedlnosti zjednodušením a urychlením přeshraničního řízení o sporech týkajících se drobných nároků a snižováním nákladů spojených s těmito spory. Cílem nařízení bylo navíc usnadnit vykonatelnost tím, že odstraní potřebu mezitímních řízení (prohlášení vykonatelnosti), a umožní tak uznávání a vykonatelnost v jiném členském státě, než je stát, ve kterém bylo vydáno soudní rozhodnutí.

Nařízení zavedlo alternativní postup, který doplňuje postupy podle právních předpisů členských států, pokud jde o přeshraniční případy týkající se nároků, které nepřevyšují částku 2 000 EUR. Nařízení platí v EU (s výjimkou Dánska) od 1. ledna 2009. Postup je v zásadě písemný, a to na základě vzorových formulářů, a řídí se přísnými lhůtami. Zastoupení advokátem není povinné a doporučuje se používání elektronických komunikačních prostředků. Strana, která neměla v dané věci úspěch, navíc nese pouze náklady řízení úspěšné strany v rozsahu přiměřeném předmětnému nároku. Postup je dostupný pro spotřebitele i podniky, které uskutečňují přeshraniční transakce v EU, a představuje pro ně způsob zlepšení přístupu ke spravedlnosti a prosazování jejich práv.

Článek 28 nařízení vyžaduje, aby Komise do 1. ledna 2014 předložila Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru podrobnou zprávu o fungování tohoto nařízení, a zejména včetně informace o fungování limitu ve výši 2 000 EUR. Ke zprávě by měly být případně připojeny návrhy změn.

1.2. Nutnost revize evropského řízení o drobných nárocích

V době, kdy Evropská unie čelí největší hospodářské krizi ve své historii, je zlepšení efektivity soudnictví v Evropské unii důležitým faktorem pro podporu ekonomické aktivity². Jedním z opatření na podporu efektivity soudnictví v EU je revize nařízení o evropském řízení o drobných nárocích.

Přijetím nařízení byla uznána skutečnost, že problémy neúčinných řešení sporů týkajících se drobných nároků jsou ještě výraznější, když se jedná o nároky nízké hodnoty vznášené přes hranice členských států EU. Další problémy vznikají v situacích, jako jsou neznalost právních předpisů či soudních řízení jiné země, zvýšené potřeby překladu a tlumočení a potřeba cestovat do zahraničí na ústní jednání. S nárůstem přeshraničního obchodu v EU v posledních letech a s perspektivou dalšího nárůstu v příštích letech bude ještě naléhavěji třeba zavádět účinné mechanismy nápravy a prostředky na podporu ekonomické aktivity.

V rámci tohoto řízení se stanoví vzorové formuláře a stranám sporu se zdarma poskytuje pomoc při jejich vyplňování, což umožňuje soudům návrhy kompletně zpracovávat písemným postupem, a odpadá tedy nutnost cestovat na ústní jednání - s výjimkou zvláštních okolností, kdy nelze rozhodnout na základě písemných důkazů - a také odpadá povinnost být zastoupen advokátem. Nařízení rovněž soudy vybízí, aby při přijímání formulářů s návrhy týkajícími se nároků a při organizaci ústních jednání využívaly prostředků komunikace na dálku.

¹ Smlouva o Evropské unii stanoví, že Evropská unie „poskytuje svým občanům prostor svobody, bezpečnosti a práva bez vnitřních hranic, ve kterém je zaručen volný pohyb osob“. Za účelem vytvoření takového prostoru má Evropská unie rozvíjet justiční spolupráci v občanských věcech s přeshraničními dopady.

² Srovnávací přehled EU v oblasti soudnictví je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/justice/effective-justice/scoreboard/index_en.htm.

A konečně, výsledné soudní rozhodnutí může volně obíhat mezi členskými státy a k jeho uznání či výkonu není nutné žádné dodatečné mezitímní řízení³.

Navzdory výhodám, které toto řízení může přinést, pokud jde o úsporu nákladů a času při sporech o přeshraniční nároky, je i po několika letech od vstupu nařízení v platnost stále málo známé a nedostatečně využíváno. Evropský parlament v roce 2011 ve svém usnesení⁴ jasně uvedl, že je třeba udělat více z hlediska právní jistoty, jazykových překážek a transparentnosti řízení. Parlament Komisi vyzval, aby přijala opatření k tomu, aby si spotřebitelé a podniky byli více vědomi existence stávajících legislativních nástrojů, jako je právě evropské řízení o drobných nárocích, a více těchto nástrojů využívali. Zúčastněné strany zastupující spotřebitele a podniky rovněž upozornily na skutečnost, že nařízení by mělo být dále zlepšováno, aby bylo přínosné pro spotřebitele a podniky, zejména pak pro malé a střední podniky. Členské státy také poukázaly na některé nedostatky stávajícího nařízení, které by měly být vyřešeny.

Problémy vyplývají zejména z nedostatků v současných pravidlech, jako jsou např. omezená oblast působnosti z důvodu nízkého limitu či omezené přeshraniční krytí nebo řízení, které je stále příliš komplikované, nákladné a zdouhavé a které nezohledňuje technologický pokrok dosažený soudními systémy členských států od přijetí nařízení. I když problémy jsou spojeny spíše se špatným prováděním stávajících pravidel - stejně jako do určité míry souvisí s problémem nedostatečné transparentnosti - je třeba říci, že samotná pravidla uvedená v nařízení nejsou vždy jasná. S cílem vyřešit problém nedostatečného povědomí zahájila Evropská komise již několik opatření, jako jsou např. řada tematických seminářů, které mají informovat malé a střední podniky v členských státech o tomto řízení, nebo zveřejnění praktických pokynů a distribuce výukových modulů s cílem vzdělávat evropské podnikatele na toto téma.

Ve své **zprávě o občanství EU pro rok 2013**⁵ Komise označila revizi nařízení jako jedno z opatření k posílení práv občanů Unie tím, že se usnadní řešení sporů týkajících se nákupů v jiném členském státě. Tato iniciativa je rovněž součástí **evropského programu pro spotřebitele**⁶ jako prostředek ke zlepšení vymáhání práv spotřebitelů. Modernizace nařízení, díky které budou dostupnější účinnější a zjednodušená řízení, jež budou přístupnější pro malé a střední podniky, je navíc plně v souladu se stávajícími evropskými politickými prioritami, kterými jsou podpora hospodářské obnovy a udržitelného růstu.

1.3. Nutnost změny článku 17 nařízení (ES) č. 1896/2006

V rámci řízení o evropském platebním rozkazu má odpor, který podá žalovaný, za následek automatické pokračování v řízení podle běžného občanského soudního řízení. Od té doby, co bylo zavedeno evropské řízení o drobných nárocích, není toto omezení již opodstatněné, pokud jde o nároky spadající do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 861/2007.

Proto by mělo být v nařízení (ES) č. 1896/2006 vyjasněno, že v případě sporu spadajícího do oblasti působnosti evropského řízení o drobných nárocích by tento postup měl být

³ Dalšími zjednodušujícími prvky, jež nařízení přináší, jsou zvláštní lhůty pro strany a pro soudy z hlediska procesních úkonů a také skutečnost, že zásada, podle které „strana, která prohraje, platí“, je omezena rozumnou mírou nákladů.

⁴ Usnesení EP ze dne 25. října 2011 o alternativním řešení sporů v občanských, obchodních a rodinných věcech (2011/2117 (INI)).

⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zpráva o občanství EU pro rok 2013 – Občané EU: vaše práva, vaše budoucnost; COM(2013) 269 final, s. 15–16.

⁶ COM(2012) 225 final.

k dispozici i straně v řízení o evropském platebním rozkazu, která podala odpor vůči vydání evropského platebního rozkazu.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Komise provedla několik **konzultací** s cílem shromáždit informace o současném uplatňování tohoto nařízení a o možnostech jeho změny. Výsledky poskytly užitečné informace o postojích zúčastněných stran a členských států a byly zohledněny v rámci posouzení dopadů.

V listopadu a prosinci 2012 proběhl **průzkum Eurobarometru**, který zhodnotil povědomí, očekávání a zkušenosti evropských občanů, pokud jde o uplatňování nařízení⁷. Podle průzkumu se 71 % nároků spotřebitelů v současné době pohybuje pod limitem 2 000 EUR stanoveným v tomto nařízení. Průměrná minimální částka, pro kterou jsou spotřebitelé ochotni jít do sporu v jiném členském státu, činí 786 EUR. 12 % respondentů si bylo vědomo existence evropského řízení o drobných nárocích a 1 % všech dotázaných prohlásilo, že je již někdy využili. 69 % z těch, kteří již evropské řízení o drobných nárocích využili, s ním byli spokojeni. 97 % všech dotázaných, kteří se během posledních dvou let soudili s podniky a spor vyhráli (jak na domácím trhu, tak i v přeshraničních situacích), se nakonec domohlo úspěšného vykonání daného rozhodnutí. Nejdůležitějšími faktory, které občany podněcují k tomu, aby se obrátili na soud, jsou: možnost vést řízení písemně bez nutnosti jít fyzicky k soudu (33 %), možnost vést řízení bez nutnosti mít advokáta (26 %), možnost vést řízení po internetu (20 %) a možnost použití svého vlastního jazyka (24 %).

V období od 9. března do 10. června 2013 proběhla **veřejná konzultace na internetu**. V rámci této konzultace byly shromážděny názory na možné zlepšení a další zjednodušení, jež by mohly dále zvýšit přínos evropského řízení o drobných nárocích, zejména pro spotřebitele a malé a střední podniky. Od širokého spektra zúčastněných stran, jako jsou sdružení spotřebitelů a podniků, soudci, právníci a členové akademické obce, přišlo 80 odpovědí. Z výsledků konzultace vyplývá, že 66 % respondentů podporuje zvýšení limitu až do výše 10 000 EUR, 63 % je pro to, aby se v průběhu řízení používaly elektronické prostředky, a 71 % podporuje myšlenku, aby byly soudy vybaveny zařízením pro videokonference nebo jiným zařízením pro elektronickou komunikaci. Pouze 28 % respondentů se domnívalo, že členské státy poskytují bezplatnou pomoc.

Podrobný **dotazník** o provádění a praktickém uplatňování nařízení byl zaslán členskými státem na začátku dubna 2013 a do Evropské justiční sítě. Otázky se snažily shromáždit údaje o počtu případů využití evropského řízení o drobných nárocích v členských státech, využívání elektronických komunikačních prostředků v rámci soudních řízení, existenci a způsobech pomoci občanům při vyplňování formulářů, procesních lhůtách, ústních jednáních a důkazech, nákladech na řízení a potřebě zvýšení limitu pro způsobilost drobných nároků. Lhůtou pro odpovědi byl 15. květen 2013. Své odpovědi zaslalo celkem 20 členských států⁹.

Evropská justiční síť se při několika příležitostech zabývala uplatňováním evropského řízení o drobných nárocích, opatřeními, která mají být přijata v zájmu zvýšení povědomí o jeho

⁷ Zvláštní průzkum Eurobarometru č. 359 o evropském řízení o drobných nárocích je k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_395_sum_en.pdf.

⁸ Několik odpovědí bylo Komisi zasláno jako samostatné dokumenty. Výsledky jsou zde prezentovány v procentech a odrážejí pouze ty odpovědi, které byly zadány do konzultace on-line. Nicméně pro účely posouzení dopadů byly vzaty v potaz všechny odpovědi.

⁹ Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Finsko, Francie, Itálie, Kypr, Litva, Malta, Německo, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Spojené království, Španělsko a Švédsko.

existenci a fungování, a možnostmi, jak je změnit. Na zasedání dne 17. května 2011 některé členské státy uvedly, že potenciálu evropského řízení o drobných nárocích nebylo zatím plně využito, a měly by být tudíž přijata opatření v zájmu zlepšení řízení a zvýšení povědomí o něm. Byla zřízena pracovní skupina, která byla pověřena úkolem vypracovat praktické pokyny k evropskému řízení o drobných nárocích určené pro právní odborníky. Na zasedání ve dnech 29.-30. května 2013 se projednávalo několik aspektů, které by bylo možné přezkoumat, jako např. zvýšení limitu, využívání elektronických komunikačních prostředků mezi soudy a stranami, stanovení minimálních standardů EU pro průběh řízení, jako jsou: dostupnost videokonference k uskutečnění ústních jednání a transparentnost při výpočtu a platbě soudních poplatků a pomoc určená účastníkům řízení, včetně právního zastupování.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Hlavní prvky navrhovaného opatření

Hlavní prvky navrhované revize jsou:

- rozšíření působnosti nařízení na přeshraniční nároky až do výše 10 000 EUR,
- rozšíření definice přeshraničních případů,
- zlepšení využívání elektronické komunikace, včetně doručování určitých dokumentů,
- uložení povinnosti soudům používat videokonference, telefonní konference a jiné komunikační prostředky na dálku za účelem vedení ústních jednání a opatrování důkazů,
- stanovení maximálního limitu pro soudní poplatky za řízení,
- stanovení povinnosti pro členské státy zavést prostředky pro platby soudních poplatků na dálku,
- omezení požadavku překládat formulář D obsahující osvědčení o výkonu rozhodnutí pouze na překlad podstaty rozhodnutí,
- uložení povinnosti členským státům informovat o soudních poplatcích, metodách platby soudních poplatků a dostupnosti pomoci při vyplňování formulářů.

3.1.1. Rozšíření působnosti nařízení na přeshraniční nároky až do výše 10 000 EUR

Limit ve výši 2 000 EUR omezuje oblast působnosti nařízení. Pro spotřebitele to není až tak důležité, jelikož většina jejich nároků nepřesahuje 2 000 EUR, ale velmi to omezuje dostupnost řízení pro malé a střední podniky. Pouze 20 % obchodních nároků je pod limitem 2 000 EUR, zatímco nároky v rozmezí 2 000 až 10 000 EUR představují zhruba 30 % všech přeshraničních obchodních nároků.

45 % podniků, které mají přeshraniční spor, se neobrací na soud, protože náklady na řízení jsou neúměrné hodnotě nároků, a 27 % se neobrací na soud, protože řízení by trvalo příliš dlouho. Tím, že se evropské zjednodušené řízení zpřístupní také pro přeshraniční nároky v hodnotě mezi 2 000 a 10 000 EUR, náklady a délka soudních sporů se v těchto případech značně sníží.

Několik členských států v posledních letech zvětšilo rozsah svých vnitrostátních zjednodušených řízení tím, že zvýšilo limity. Tento pokračující trend dokládá potřebu modernizovat soudní systémy a učinit je přístupnějšími občanům tím, že budou poskytovat zjednodušená, cenově výhodná a rychlá řízení pro více nároků s nízkou hodnotou. V této

souvislosti je nutné zvýšit současný limit 2 000 EUR pro evropské řízení o drobných nárocích.

Zvýšení současného limitu umožní stranám vést soudní spory u podstatně většího počtu případů na základě zjednodušeného evropského řízení. Díky většímu zjednodušení a zkrácení řízení a také snížení nákladů s ním spojených lze očekávat, že se budou znovu úspěšně vymáhat i ty nároky, od kterých již bylo upuštěno a dále se nevymáhaly. Z tohoto řešení budou mít prospěch hlavně malé a střední podniky, ale i pro spotřebitele to bude přínosné, neboť přibližně pětina jejich nároků překračuje limit 2 000 EUR. Jak podniky, tak spotřebitelé budou mít prospěch ze skutečnosti, že díky většímu využívání řízení budou soudci, soudní úředníci a advokáti více obeznámeni s daným postupem a budou jej provádět lépe a efektivněji.

3.1.2. Rozšíření definice přeshraničních případů

Toto nařízení v současnosti platí pouze pro spory, kdy má alespoň jedna ze stran bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, než je členský stát soudu, u něhož byla podána žaloba. Nicméně spory týkající se stran mající bydliště ve stejném členském státě, které mají důležitý přeshraniční prvek, a mohly by tudíž využít evropského zjednodušeného řízení, zůstávají mimo oblast působnosti nařízení. Jedná se např. o tyto případy:

- **místo provádění smlouvy** je v jiném členském státě, například u smlouvy o pronájmu prázdninové nemovitosti, která se nachází v jiném členském státě, nebo
- **místo, v němž nastala škodná událost**, se nachází v jiném členském státě, například když se strany sporu stanou účastníky dopravní nehody v pohraničním regionu v jiném členském státě, nebo
- **výkon rozhodnutí** se má uskutečnit v jiném členském státě, například musí-li být rozhodnutí vykonáno ve vztahu ke mzdě žalovaného, kterou pobírá v jiném členském státě.

Zejména v případech, kdy si žalobce může podle ustanovení nařízení [(ES) č. 44/2001]/[(EU) č. 1215/2012] zvolit mezi příslušností k soudu v členském státě, kde má on i žalovaný bydliště, a příslušností k soudu ve státě, kde se provádí smlouva nebo kde nastala škodná událost, by neměla skutečnost, že si žalobce vybere soud ve státě společného bydliště žalobce a žalovaného, znamenat ztrátu možnosti využít evropské řízení o drobných nárocích, jež by jinak mohl využít.

Navíc stávající omezení znemožňuje návrhy v rámci evropského řízení o drobných nárocích, které byly podány před soudy členských států EU příslušníkem třetí země nebo proti němu, přičemž pro tyto státní příslušníky ani občany EU není v Evropě vyhrazeno žádné vnitrostátní řízení.

Tento pozměňovací návrh by vedl k tomu, že evropské řízení o drobných nárocích bude dostupné ve všech případech s přeshraničním prvkem, včetně těch, které se týkají třetích zemí. To by vedlo ke zjednodušení a zkrácení soudního sporu a snížení nákladů na něj pro občany, kteří budou moci využít evropského zjednodušeného řízení, například v případě, kdy bude nutné vyslechnout odborníky v členském státě, v němž byla plněna smlouva nebo kde došlo ke škodné události. Podobně také rozhodnutí vydané v rámci evropského řízení o drobných nárocích by bylo snazší vykonat v jiném členském státě, pokud mu předcházelo řízení, které je v tomto státě rovněž známé a je považováno za důvěryhodné.

Vzhledem k tomu, že soudy mají podle čl. 4 odst. 3 nařízení pravomoc přezkoumat, zda jsou naplněny důvody příslušnosti podle nařízení, je riziko zneužití ze strany žalobců minimální.

3.1.3. Zlepšení využívání prostředků elektronické komunikace, včetně doručování dokumentů

Komunikace mezi stranami a soudy by v zásadě mohla probíhat elektronicky, čímž by se ušetřil čas a náklady na řízení v přeshraničních případech, zejména pokud se jedná o velké vzdálenosti. Původní návrh je již možné podat elektronicky, pokud členské státy tuto metodu akceptují. Avšak v případech, kdy dokumenty musí být účastníkům řízení doručeny v průběhu řízení¹⁰, nařízení stanoví jako primární metodu doručování doručení poštou s potvrzením o přijetí. Jiné způsoby doručování mohou být použity pouze v případech, kdy není doručení poštou možné.

Elektronické doručování již ale funguje v několika členských státech. Návrh učiní z poštovního i elektronického doručování rovnocenné způsoby, aby tyto členské státy mohly elektronické prostředky nabízet jako možnost stranám v rámci evropského řízení o drobných nárocích. Zjednodušení a úspor času a peněz by bylo možné dosáhnout pouze u sporů v těch členských státech, které se rozhodnou zavést elektronické doručování písemností; očekává se ale, že se bude počet členských států, které budou tento technologický vývoj využívat, i nadále zvyšovat.

Pro jiná, méně důležitá sdělení mezi stranami a soudy bude návrh považovat elektronickou komunikaci za pravidlo, pokud se na tom strany dohodnou.

3.1.4. Uložení povinnosti soudům používat videokonference, telefonní konference nebo jiné komunikační prostředky na dálku za účelem vedení ústního jednání a opatřování důkazů

Evropské řízení o drobných nárocích je v zásadě písemným řízením. Nicméně ve výjimečných případech, kdy je pro vynesení soudního rozhodnutí nutné ústní jednání nebo slyšení znalce nebo svědka, může soud takové ústní jednání uspořádat. Ústní jednání se může uskutečnit prostřednictvím videokonference nebo jiných komunikačních prostředků na dálku. V praxi se však ústní jednání konají pravidelně a často se vyžaduje fyzická přítomnost stran, což zvyšuje cestovní náklady a zpoždění pro dotčené strany.

Tento pozměňovací návrh by nejprve silněji zdůraznil výjimečnou povahu ústního jednání v souvislosti s tímto zjednodušeným řízením. Zadruhé by zároveň stanovil povinnost pro soudy vždy pro účely ústního jednání využívat komunikačních prostředků na dálku, jako jsou například videokonference či telefonní konference. Aby byla chráněna práva stran, v návrhu bude obsažena výjimka určená pro stranu, která výslovně požádá o přítomnost u soudu.

Tento pozměňovací návrh může znamenat, že členské státy budou muset vybavit soudy vhodnými komunikačními technologiemi, pokud již jimi vybaveny nejsou. Technické možnosti, které mají členské státy k dispozici, jsou různé a zahrnují nákladově efektivní využívání internetu.

3.1.5. Stanovení maximálního limitu pro soudní poplatky za řízení

Soudní poplatky jsou vybírány předem v momentě podání návrhu. Pokud soudní poplatky převyšují 10 % hodnoty nároku, jsou považovány za nepřiměřené. V takových případech by žalobci mohli být odrazeni od uplatnění svého nároku. V mnoha členských státech jsou také zavedeny minimální poplatky s cílem zabránit bezdůvodnému zneužívání soudů. Průměrný minimální soudní poplatek činí 34 EUR.

¹⁰ Tři procesní úkony jsou ovlivněny povinností používat poštovní služby: doručení žaloby žalovanému, doručení rozhodnutí žalobci a doručení rozhodnutí žalovanému. Ze stávajícího znění nařízení není jasné, zda je třeba doručovat i předvolání k ústnímu jednání. Nicméně v praxi v mnoha členských státech se veškerá sdělení mezi stranami a soudy uskutečňují poštovní cestou.

Navrhovaná ustanovení nebudou harmonizovat soudní poplatky v členských státech. Namísto toho by stanovila maximální limit pro soudní poplatky za návrhy podle nařízení vypočtené jako podíl hodnoty nároku, nad kterým budou soudní poplatky považovány za nepřiměřené hodnotě nároku a zamezující přístupu ke spravedlnosti v případě žalobců s drobnými nároky. Stanovením maximální výše soudních poplatků pro evropské řízení o drobných nárocích dojde ke snížení nákladů v členských státech, ve kterých je výše poplatků vzhledem k hodnotě příslušných nároků nepřiměřená. Tím by se zvýšila přitažlivost řízení pro žalobce.

Tato opatření navíc umožní členským státům zachovat pevnou výši minimálních soudních poplatků, které by však neměly zamezit přístupu ke spravedlnosti v případě nároků nižší hodnoty. Opatření je přiměřené vzhledem ke specifické povaze přeshraničních sporů, které - v protikladu k vnitrostátním sporům - běžně po žalobcích vyžadují dodatečné náklady, například náklady na překlad a v případě ústního jednání i náklady na cestovné či tlumočení.

3.1.6. Stanovení povinnosti pro členské státy zavést prostředky pro platby soudních poplatků po internetu

Způsoby platby soudních poplatků se v jednotlivých členských státech liší. Zejména v případě, kdy je vyžadována platba v hotovosti nebo prostřednictvím kolku, vznikají stranám další náklady na cestu nebo na služby právníka v členském státě, kde se příslušný soud nachází, v důsledku čehož mohou být odrazeni od uplatnění svého nároku. Podobné problémy vznikají, je-li platba přijímána pouze prostřednictvím šeků, které nejsou v mnoha členských státech obecně používanou metodou, nebo pouze prostřednictvím právníků.

Cílem návrhu je, aby členské státy musely zavést prostředky pro platby na dálku, jako jsou minimální bankovní převody a nebo platební styk on-line pomocí kreditních/debetních karet. Celková účinnost soudního systému se tak pravděpodobně zvýší, neboť strany budou těžit z úspor času a nákladů.

3.1.7. Omezení požadavku překládat osvědčení o výkonu rozhodnutí ve formuláři D pouze na překlad podstaty rozhodnutí

Ve fázi výkonu soudního rozhodnutí musí strana, která žádá o výkon rozhodnutí, přeložit osvědčení o výkonu rozhodnutí ve formuláři D certifikovaným překladatelem v jazyce (jazycích) členského státu výkonu. Pouze několik členských států akceptuje formulář D v jiných jazycích, než je jejich vlastní.

Povinnost překládat formulář D s sebou nese zbytečné náklady, neboť by mělo být zapotřebí překládat pouze oddíl 4.3 (podstata rozhodnutí), protože ostatní části jsou k dispozici ve všech jazycích. Překladatelé si však často účtují za překlad celého formuláře. Pro strany, které se chtějí domoci výkonu rozhodnutí, mohou následné zbytečné náklady, jež se přidávají k jiným nákladům, mít odrazující účinek pro další vymáhání nároku.

Pozměňovací návrh omezí požadavek na překlad pouze na podstatu rozhodnutí v bodě 4.3 formuláře D.

3.1.8. Uložení povinnosti členským státům informovat o soudních poplatcích, metodách platby soudních poplatků a dostupnosti pomoci při vyplňování formulářů

Ačkoli jsou v současnosti členské státy povinny Komisi oznamovat příslušnost soudů v dané věci, aby se tato informace mohla zveřejnit, stále chybí informace o možnostech odvolání, přijatelných jazycích pro výkon rozhodnutí a orgánech pro výkon rozhodnutí (článek 25) a informace o soudních poplatcích či způsobech jejich platby. Povinnost spolupráce mezi členskými státy za účelem zveřejňování informací o nákladech (článek 24) nevedla u těchto aspektů k větší transparentnosti. Povinnost členských států poskytovat praktickou pomoc při vyplňování formulářů (článek 11) navíc nebyla v mnoha případech naplněna.

Uložení povinnosti členským státům informovat Komisi o soudních poplatcích a způsobech jejich platby v rámci evropského řízení o drobných nárocích a informovat o dostupnosti praktické pomoci stranám sporu a také povinnost Komise tyto informace zveřejňovat by zlepšily transparentnost a přístup k spravedlnosti.

3.2. Jiné technické změny

Některá ustanovení nařízení (ES) č. 861/2007 lze zlepšit, aby byl vzat v úvahu nejnovější vývoj, jako např. vstup Lisabonské smlouvy v platnost a nebo vývoj judikatury Soudního dvora Evropské unie.

Za prvé je nutné uvést články 26 a 27 nařízení v soulad s novým postupem přenesení pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Za druhé, článek 18 nařízení bude třeba vyjasnit s cílem zamezit potížím v praxi podobným těm, které vznikly v souvislosti s nedávnou žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce podanou u Soudního dvora, v níž byl Soudní dvůr požádán o výklad obdobného ustanovení nařízení (ES) č. 1896/2006¹¹. Stejné právo požádat o přezkum je formulováno v mírně odlišné podobě, ale již jasnějším způsobem v nařízení (ES) č. 4/2009 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností. Neexistuje důvod, proč by tato ustanovení o přezkumu, která mají přesně stejný cíl, měla být formulována odlišně v různých evropských předpisech. Navrhovaná revize usiluje o upřesnění práva podat návrh na přezkum způsoben, který odpovídá nařízení č. 4/2009.

3.3. Právní základ

Nařízení (ES) č. 861/2007 bylo přijato na základě čl. 61 písm. c) Smlouvy o ES, které stanoví, že Rada přijme opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech, a čl. 67 odst. 1 Smlouvy o ES, kterým se vymezuje legislativní postup. V návaznosti na vstup Lisabonské smlouvy v platnost se jakékoli revize nařízení (ES) č. 861/2007 zakládají na čl. 81 odst. 2 písm. a), c) a f) Smlouvy o fungování Evropské unie.

3.4. Subsidiarita a proporcionalita

Potřeba činnosti na úrovni EU byla již stanovena v roce 2007, kdy bylo přijato nařízení (ES) č. 861/2007. Předmětné problémy mají nadnárodní aspekty, jež nelze prostřednictvím individuálních opatření na úrovni jednotlivých členských států uspokojivě vyřešit. Bez změn stávajícího nařízení, které mají lépe odrážet vývoj od roku 2007 a uváděné nedostatky při provádění nařízení (ES) č. 861/2007, není možné dosáhnout cíle, který spočívá v posílení důvěry spotřebitelů a podniků, zejména malých a středních podniků, v přeshraniční obchod a zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech.

Jednotlivá vnitrostátní zjednodušená řízení, pokud jsou v členských státech zavedena, se od sebe značně liší, jak výší limitu, tak i dosaženým procesním zjednodušením. Při neexistenci jednotných procesních norem v celé EU by se následkem dalšího zkomplikování řízení a dodatečných nákladů na vymáhání přeshraničních nároků, které vyplývají z nedostatečné obeznámenosti stran s procesními pravidly jiné země, a dále vlivem nutnosti překladů a tlumočení či nutnosti cestovat na ústní jednání ještě zvětšily nepřiměřené náklady a prodloužila délka soudních sporů v porovnání s domácími spory. Narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu v důsledku nerovnováhy ve fungování procesních prostředků, které mají žalobci/věřitelé v různých členských státech k dispozici, s sebou nese potřebu opatření na úrovni EU, které věřitelům i dlužníkům v celé Evropské unii zaručí rovné podmínky.

¹¹ Viz věc C-119/13 Eco-cosmetics GmbH & Co.KG v. Virginie Laetitia Barbara Dupuy, věc C-120/13 Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.h. v. Tetyana Bonchuk a věc C-121/13 Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft v. Xceed Holding Ltd.

Pokud nedojde k revizi nařízení, bude například mít současný limit za následek, že mnoho malých a středních podniků nebude mít v přeshraničních sporech přístup ke zjednodušenému a jednotnému soudnímu řízení ve všech členských státech. Pokud také nebude pro celou EU zaveden strop na nepřiměřené soudní poplatky či možnost platby soudních poplatků na dálku, mnoho věřitelů nebude mít přístup k soudům.

Opatření na úrovni EU by navíc ve srovnání s opatřeními členských států bylo jasným přínosem z hlediska efektivity: pozměněným nařízením by se totiž stanovily jednotné procesní nástroje pro všechny přeshraniční nároky v jeho oblasti působnosti bez ohledu na to, kde se soud, který případ řeší, nachází. Revize zlepší přístup ke spravedlnosti, zejména pokud jde o drobné nároky velké části malých a středních podniků, které se v současnosti nacházejí mimo oblast působnosti nařízení, jakož i pro spotřebitele a malé a střední podniky, jejichž přeshraniční nároky se ocitají mimo stávající definici v nařízení. Revize by kromě toho toto řízení zefektivnila pro všechny nároky v působnosti nařízení, a to tím, že poskytne jednotná procedurální pravidla, která dále zjednoduší řešení přeshraničních sporů a činí je méně nákladnými. Lepší přístup k účinným soudním řízením pro více věřitelů s nároky malé hodnoty bude mít za následek odblokování toků kapitálu, což povede k posílení důvěry v přeshraniční obchod a k lepšímu fungování vnitřního trhu.

Revize také dále zjednoduší výkon soudních rozhodnutí, zejména pro nároky nad stávajícím limitem, a posílí důvěru mezi soudy a orgány výkonu, pro které by se evropské řízení o drobných nárocích stalo známějším pojmem.

3.5. Základní práva

Jak je podrobně uvedeno v posouzení dopadů doprovázejícím tento návrh, všechny prvky reformy dodržují, v souladu s unijní strategií účinného uplatňování Listiny základních práv Evropské unie, práva stanovená touto listinou.

Právo na spravedlivý proces (článek 47 odst. 2 Listiny) je zajištěno, neboť pozměňovací návrh povede k většímu přístupu ke spravedlnosti pro nároky malé hodnoty ve všech přeshraničních případech. Zavádí se navíc procesní záruky, které zajistí, že zjednodušení řízení na základě navrhované změny nebude mít negativní dopad na práva zúčastněných stran. Elektronické doručování s potvrzením přijetí se tedy bude používat jen tehdy, pokud se na tom strany dohodnou; výjimka z povinného užívání videokonference či telefonní konference pro účely ústního jednání bude vždy k dispozici straně, která si bude přát se k soudu dostavit osobně; a pro nároky vyšší než 2 000 EUR nebudou mít soudy možnost odmítnout ústní jednání pomocí prostředků komunikace na dálku, pokud o to alespoň jedna ze stran požádá.

3.6. Rozpočtové důsledky

Jediné důsledky pro rozpočet Evropské unie, které plynou z navrhovaného nařízení, spočívají v jednorázovém nákladu na vypracování zprávy po pěti letech od data použitelnosti nařízení.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 81 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007¹³ zavedlo evropské řízení o drobných nárocích. Vztahuje se na sporné i nesporné občanskoprávní a obchodněprávní nároky v hodnotě nepřesahující 2 000 EUR. Nařízení rovněž zaručilo, že soudní rozhodnutí učiněná v tomto řízení jsou vykonatelná bez jakéhokoli mezitímního řízení, zejména bez nutnosti prohlášení vykonatelnosti v členském státě výkonu (zrušení doložky vykonatelnosti). Obecným cílem nařízení bylo zlepšit přístup ke spravedlnosti, a to tím, že se pro spotřebitele i pro podniky sníží náklady a zrychlí občanskoprávní řízení u nároků, jež spadají do jeho oblasti působnosti.
- (2) Nařízení (ES) č. 861/2007 Komisi ukládá, aby do 1. ledna 2014 předložila Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru podrobnou zprávu přezkoumávající fungování evropského řízení o drobných nárocích, včetně limitní hodnoty nároků, které lze podle tohoto nařízení uplatňovat.
- (3) Zpráva Komise¹⁴ o uplatňování nařízení (ES) č. 861/2007 odhalila, že není z důvodů určitých překážek plně využít potenciál evropského řízení o drobných nárocích ku prospěchu spotřebitelů a podniků, zejména malých a středních podniků. Zpráva ukazuje mimo jiné na to, že nízký limit ve stávajícím nařízení zbavuje mnoho možných žalobců možnosti využít zjednodušené řízení pro přeshraniční spory. V zájmu snížení nákladů a zkrácení doby trvání soudních sporů by navíc bylo možné ještě více zjednodušit několik aspektů řízení. Zpráva dochází k závěru, že tyto překážky by mohly být nejefektivněji odstraněny změnou nařízení.

¹² Úř. věst. C , , s. .

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1).

¹⁴ Úř. věst. C , , s. .

- (4) Spotřebitelé by měli mít možnost využít příležitostí, které jim nabízí jednotný trh v největší možné míře, a jejich důvěra by neměla být omezována nedostatkem účinných nápravných právních prostředků v případě sporů, v nichž je přítomen přeshraniční prvek. Zlepšení evropského řízení o drobných nárocích, která jsou navrhována v tomto nařízení, mají za cíl poskytnout spotřebitelům prostředky účinné nápravy, čímž přispívají k praktickému prosazování jejich práv.
- (5) Zvýšení limitu až do výše 10 000 EUR by bylo zvláště přínosné pro malé a střední podniky, které jsou v současnosti odrazovány od soudního řízení, neboť v rámci vnitrostátních řádných nebo zjednodušených řízení jsou náklady na soudní spory neúměrné hodnotě nároku nebo jsou řízení příliš dlouhá. Zvýšením limitu by se zlepšil přístup k účinnému a nákladově efektivnímu soudnímu opravnému prostředku u přeshraničních sporů, které zahrnují malé a střední podniky. Lepší přístup ke spravedlnosti by posílil důvěru v přeshraniční transakce a přispěl by k co největšímu využívání příležitostí, které skýtá vnitřní trh.
- (6) Evropské řízení o drobných nárocích se vztahuje na všechny nároky s přeshraničním prvkem. Zahrnuje i případy, kdy obě strany mají bydliště ve stejném členském státě a pouze místo provedení smlouvy, místo, kde došlo ke škodné události, nebo místo výkonu soudního rozhodnutí se nachází v jiném členském státě. Zejména v případech, kdy si žalobce může podle nařízení Rady (ES) č. 44/2001¹⁵ [nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012¹⁶] zvolit mezi příslušností k soudu v členském státě, kde má on i žalovaný bydliště, a příslušností k soudu ve státě, kde se provádí smlouva nebo kde nastala škodná událost, by neměla skutečnost, že si žalobce vybere soud ve státě společného bydliště žalobce a žalovaného, znamenat ztrátu možnosti využít evropské řízení o drobných nárocích, jež by jinak mohl využít. Kromě toho by evropské řízení o drobných nárocích mělo být také k dispozici v případech řešených soudy členských států EU na základě podání státních příslušníků třetích zemí nebo proti nim.
- (7) Toto nařízení by se mělo použít pouze v přeshraničních sporech, ale nic by nemělo bránit členským státům, aby používaly stejná ustanovení rovněž na čistě interní řízení týkající se nároků nízké hodnoty.
- (8) Evropské řízení o drobných nárocích by mohlo ještě být zlepšeno tím, že se využije technologický vývoj v oblasti justice, čímž se odstraní překážka zeměpisné vzdálenosti a její důsledky, pokud jde o vysoké náklady a délku řízení, což jsou faktory, které odrazují od uplatnění přístupu ke spravedlnosti.
- (9) V zájmu dalšího zkrácení řízení by se mělo ještě více podporovat využívání moderních komunikačních technologií stranami i soudy. Podání návrhu v rámci evropského řízení o drobných nárocích prostřednictvím prostředků elektronické komunikace by mělo být možné, jakmile je tato možnost v členských státech k dispozici. Pokud jde o dokumenty, které se doručují účastníkům řízení, elektronické doručování by mělo být postaveno na stejnou úroveň jako poštovní doručování, jestliže je tato možnost v členských státech dostupná. Pro všechny ostatní písemná sdělení mezi stranami a soudy by se měly upřednostňovat elektronické prostředky před poštovním doručováním. Ve všech případech by strany měly mít možnost volby mezi elektronickými prostředky a tradičnějšími prostředky, pokud jde o podávání návrhu, doručování nebo komunikaci.

¹⁵ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (10) Soud, který činí soudní rozhodnutí, by je měl doručit žalobci a žalovanému v souladu s metodami stanovenými v tomto nařízení.
- (11) Evropské řízení o drobných nárocích je v zásadě písemným řízením. Nicméně ve výjimečných případech, když není možné dojít k rozhodnutí na základě písemných důkazů, které strany poskytly, se může uskutečnit ústní jednání. V zájmu zachování procesních práv stran by se navíc ústní jednání mělo konat vždy, pokud o to požádá alespoň jedna ze stran a když hodnota nároku přesahuje 2 000 EUR. A konečně, soudy by měly usilovat o dosažení smíru mezi stranami, a proto v případech, kdy strany prohlásí, že jsou ochotny dosáhnout soudního smíru, měl by soud pro tento účel uspořádat ústní jednání.
- (12) Ústní jednání a dokazování prostřednictvím slyšení svědků, znalců nebo stran by se měly uskutečňovat pomocí prostředků komunikace na dálku. Tím by nemělo být dotčeno právo účastníka řízení dostavit se k soudu k ústnímu jednání. V souvislosti s ústním jednáním a dokazováním by členské státy měly používat moderní, dálkové komunikační prostředky umožňující, aby byly dotyčné osoby vyslyšeny, aniž by musely cestovat k soudu. Pokud má vyslychaná osoba bydliště v jiném členském státě, než je členský stát, v němž se nachází soud, k němuž byla podána žaloba, měla by se uspořádat ústní jednání v souladu s pravidly stanovenými v nařízení Rady (ES) č. 1206/2001¹⁷. V případě, že strana, jež má být vyslyšena, má bydliště na území členského státu, v němž se nachází příslušný soud, nebo ve třetí zemi, ústní jednání se může uskutečnit prostřednictvím videokonference, telefonní konference nebo jiného vhodného prostředku komunikace na dálku v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Strana sporu by měla mít vždy možnost se dostavit k soudu k ústnímu jednání, pokud o to požádá. Soud by měl použít co nejjednodušší a nejméně nákladný způsob dokazování.
- (13) V rozhodování žalobce, který zvažuje soudní řízení, mohou hrát úlohu potenciální náklady na soudní spor. Vedle dalších nákladů mohou i soudní poplatky odrazovat žalobce od podání soudní žaloby, zejména v těch členských státech, kde jsou soudní poplatky nepřiměřené. Soudní poplatky by měly být úměrné hodnotě nároku v zájmu zajištění přístupu ke spravedlnosti u drobných přeshraničních nároků. Cílem takového ustanovení není harmonizace soudních poplatků; místo toho se zavádí maximální limit na soudní poplatky, což by řízení zpřístupnilo významnému počtu žalobců, přičemž bude zároveň zachována možnost členských států podle svého rozhodnutí zvolit metody výpočtu a výši soudních poplatků.
- (14) Platba soudních poplatků by neměla po žalobci vyžadovat, aby musel cestovat nebo si pro tento účel najmout právníka. Jako minimální standard by mělo platit, že poplatky lze hradit bankovním převodem či internetovou platbou kreditní nebo debetní kartou u všech soudů příslušných pro evropské řízení o drobných nárocích.
- (15) Informace o soudních poplatcích a způsobech jejich platby, jakož i o orgánech nebo subjektech, které jsou oprávněny poskytovat praktickou pomoc v členských státech, by měly být transparentnější a snadno dostupné na internetu. Členské státy by měly tyto informace poskytovat Komisi, která by zase měla zajistit, že budou veřejně k dispozici a ve velké míře šířeny.
- (16) V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006¹⁸ by mělo být vyjasněno, že v případě sporu spadajícího do oblasti působnosti evropského řízení o drobných nárocích by

¹⁷ Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, 30.12.2006, s.1).

tento postup měl být k dispozici i straně v řízení o evropském platebním rozkazu, která podala odpor vůči vydání evropského platebního rozkazu.

- (17) V zájmu zlepšení ochrany žalovaného by vzorové formuláře, obsažené v přílohách I, II, III a IV nařízení (ES) č. 861/2007, měly obsahovat informace o důsledcích pro žalovaného, pokud proti žalobě nevznese námitky nebo se nedostaví k soudu, a zejména pak možnost, že proti žalovanému může být vydáno nebo vykonáno soudní rozhodnutí nebo že mu může vzniknout závazek za náklady spojené se soudním řízením. Tyto informace v přílohách by měly odrážet změny dané tímto nařízením, například ty, které mají za cíl zjednodušit využívání komunikačních prostředků na dálku pro sdělení mezi soudy a stranami.
- (18) Pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie by měla být přenesena na Komisi, pokud jde o změny příloh I, II, III a IV tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla náležitou konzultaci, včetně konzultací na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (19) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, [Spojené království a Irsko oznámily své přání podílet se na přijímání a používání tohoto nařízení] / [a aniž by byl dotčen článek 4 uvedeného protokolu se Spojené království a Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné].
- (20) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (21) Nařízení (ES) č. 861/2007 a (ES) č. 1896/2006 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 861/2007 se mění takto:

- 1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Oblast působnosti

- 1. Toto nařízení se vztahuje na občanské a obchodní věci bez ohledu na druh soudu, pokud hodnota nároku nepřesahuje 10 000 EUR v době obdržení žalobního formuláře příslušným soudem s vyjmutím všech úroků, nákladů a výloh. Nevztahuje se zejména na daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání a opominutí při výkonu státní moci (*acta jure imperii*).
- 2. Toto nařízení se nepoužije, pokud v době obdržení žalobního formuláře příslušným soudem se všechny tyto prvky, pokud jsou relevantní, nachází v tomtéž členském státě:

- a) sídlo nebo obvyklé bydliště stran;
- b) místo provedení smlouvy;
- c) místo, kde došlo ke skutečnostem, na nichž se nárok zakládá;
- d) místo výkonu rozhodnutí;
- e) příslušný soud.

Sídlo se určí podle [článků 59 a 60 nařízení Rady (ES) č. 44/2001]/[článků 62 a 63 nařízení (EU) č. 1215/2012].

3. Toto nařízení se nevztahuje na věci týkající se:

- a) osobního stavu nebo způsobilosti fyzických osob k právům a právním úkonům;
- b) majetkových práv vyplývajících z manželských vztahů, vyživovací povinnosti, závětí a dědictví;
- c) insolvenčního řízení, řízení týkajících se likvidace společností nebo jiných právnických osob v platební neschopnosti, soudního urovnání sporu, vyrovnání a obdobných řízení;
- d) sociálního zabezpečení;
- e) rozhodčího řízení;
- f) pracovního práva;
- g) nájmu nemovitostí s výjimkou žalob týkajících se peněžitých nároků; nebo
- h) porušení práv na ochranu soukromí a osobnostních práv, včetně pomluvy.

4. Pro účely tohoto nařízení se „členským státem“ rozumějí členské státy s výjimkou Dánska.“

2) Článek 3 se zrušuje.

3) Článek 4 se mění takto:

- a) V odstavci 4 se za druhý pododstavec vkládá nová věta, která zní:
„Soud o tomto odmítnutí informuje žalobce.“
- b) Odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy zajistí, že vzorový formulář návrhu A bude k dispozici v papírové podobě u všech soudů, u nichž lze zahájit evropské řízení o drobných nárocích, a i v elektronické podobě na internetových stránkách těchto soudů nebo příslušného ústředního orgánu.“

4) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

1. Evropské řízení o drobných nárocích je písemným řízením. Soud nařídí ústní jednání, pokud se domnívá, že není možné dojít k rozhodnutí na základě písemných důkazů, které strany poskytly, nebo pokud o to některá ze stran požádá. Soud může takovou žádost zamítnout, má-li za to, že vzhledem k okolnostem případu je možné zajistit spravedlivý průběh řízení i bez ústního jednání. Zamítnutí se písemně zdůvodní. Zamítnutí není napadnutelné samostatně, aniž by bylo napadeno samotné soudní rozhodnutí.

Soud nesmí odmítnout žádost o ústní jednání, pokud:

- a) hodnota nároku přesahuje 2 000 EUR; nebo

- b) obě strany vyjádří souhlas s uzavřením soudního smíru a požadují k tomuto účelu ústní jednání. “

5) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Ústní jednání

1. Ústní jednání se koná prostřednictvím videokonference, telefonní konference nebo jiné vhodné technologie komunikace na dálku v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1206/2001, pokud účastník ústního jednání má bydliště v jiném členském státě, než je členský stát příslušného soudu.
 2. Strana musí mít vždy možnost se osobně dostavit k soudu na ústní jednání, jestliže o to požádá.“
- 6) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Dokazování

1. Soud určí způsob a rozsah dokazování, které je nezbytné pro vydání jeho rozhodnutí, v rámci platných pravidel přípustnosti důkazů. Soud může připustit dokazování prostřednictvím písemných výpovědí svědků, znalců nebo stran. Pokud je pro účely dokazování nutné vyslechnout nějakou osobu, uskuteční se ústní jednání v souladu s podmínkami stanovenými v článku 8.
 2. Soud může provést důkaz znaleckým posudkem nebo výpovědí svědků, pouze pokud není možné dojít k rozhodnutí na základě písemných důkazů, které strany poskytly.
 3. Soud použije nejjednodušší a nejméně náročný způsob dokazování.“
- 7) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Poskytování pomoci stranám

1. Členské státy zajistí, aby se stranám při vyplňování formulářů dostalo praktické pomoci. Tato pomoc je zejména k dispozici v zájmu určení, zda může být k vyřešení sporu použito toto řízení a pro určení příslušného soudu, výpočet úroků a k identifikaci dokumentů, jež musí být přiloženy.
 2. Členské státy zajistí, že informace o orgánech nebo subjektech, které jsou oprávněny poskytovat praktickou pomoc v souladu s odstavcem 1, budou k dispozici v papírové podobě u všech soudů, u nichž lze zahájit evropské řízení o drobných nárocích, a i v elektronické podobě na internetových stránkách těchto soudů nebo příslušného ústředního orgánu.“
- 8) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Doručování dokumentů a jiná sdělení mezi stranami a soudy

1. Dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 2 a čl. 7 odst. 2 se doručují poštovním nebo elektronickým doručením s potvrzením o přijetí s uvedením data přijetí. Dokumenty se doručují elektronicky pouze té straně, která tento způsob doručování předem výslovně akceptuje. Elektronické doručování může být opatřeno automatickým potvrzením o doručení.
2. Všechna písemná sdělení, jež nejsou uvedena v odstavci 1, mezi soudy a stranami se uskutečňují elektronickým doručením s potvrzením o přijetí, pokud jsou tyto prostředky přijatelné v řízeních podle vnitrostátních právních předpisů a pouze v případech, kdy strana tyto komunikační prostředky akceptuje.
3. Pokud není doručení v souladu s odstavcem 1 možné, lze je provést jedním ze způsobů uvedených v člancích 13 a 14 nařízení (ES) č. 1896/2006. Pokud není sdělení podle odstavce 2 možné, lze užít jakýkoli jiný způsob komunikace přijatelný podle vnitrostátního práva.“
- 9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Soudní poplatky a způsoby jejich platby

1. Soudní poplatek účtovaný za evropské řízení o drobných nárocích nesmí překročit 10 % hodnoty nároku s vyjmutím všech úroků, nákladů a výloh. Pokud členské státy v době obdržení žalobního formuláře příslušným soudem účtují za evropské řízení o drobných nárocích minimální soudní poplatek, tento poplatek nesmí překročit výši 35 EUR.
2. Členské státy zajistí, aby strany mohly soudní poplatky hradit prostřednictvím platby na dálku, jako jsou bankovní převody nebo platební styk on-line pomocí kreditních/debetních karet.“
- 10) V článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Článek 15a a 16 platí pro jakýkoli opravný prostředek.“

- 11) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Minimální normy pro přezkum rozhodnutí

1. Žalovaný, který se nedostavil k soudu, má právo požádat o přezkum rozhodnutí vydaného v rámci evropského řízení o drobných nárocích u příslušného soudu členského státu, v němž bylo rozhodnutí vydáno, jestliže:
 - a) žalovanému nebyl doručen žalobní formulář v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem; nebo
 - b) žalovaný nemohl nárok napadnout z důvodu vyšší moci nebo z důvodu mimořádných okolností bez jakéhokoli pochybení ze své strany;

výjimku ale tvoří případy, kdy žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když měl možnost tak učinit.

2. Lhůta pro podání návrhu na přezkum činí 30 dnů. Začíná běžet dnem, kdy se žalobce skutečně seznámil s obsahem rozhodnutí a mohl na ně odpovědět, nejpozději však dnem přijetí prvního opatření v rámci výkonu vedoucího k tomu, že je žalovaný zbaven možnosti nakládat se svým majetkem. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.

3. Pokud soud zamítne návrh na přezkum uvedený v odstavci 1 s odůvodněním, že není splněn žádný z důvodů pro přezkum uvedených v odstavci 1, zůstává rozhodnutí v platnosti.

Pokud soud rozhodne, že přezkum je oprávněný na základě některého z důvodů uvedených v odstavci 1, je rozhodnutí vydané v evropském řízení o drobných nárocích od počátku neúčinné a neplatné. Věřitel však neztrácí výhody z přerušení promlčecí nebo prekluzivní lhůty.“

- 12) Ustanovení čl. 21 odst. 2 písm. b) se nahrazuje tímto:

„b) kopii osvědčení uvedeného v čl. 20 odst. 2, a popřípadě překlad podstaty rozhodnutí uvedené v bodě 4.3 osvědčení do úředního jazyka členského státu výkonu nebo, v případě, že je v daném členském státu několik úředních jazyků, do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků soudu v místě, kde je výkon navrhován v souladu s právními předpisy tohoto členského státu, nebo do jiného jazyka, který členský stát výkonu označí za jazyk, který může přijmout. Každý členský stát určí alespoň jeden úřední jazyk či jazyky orgánů Evropské unie, které nejsou jeho úředním jazykem a které přijímá pro evropské řízení o drobných nárocích. Překlad podstaty rozhodnutí v bodě 4.3 osvědčení vyhotoví osoba k tomu oprávněná v jednom z členských států.“

- 13) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Informace týkající se soudní příslušnosti, komunikačních prostředků a opravných prostředků, soudních poplatků, způsobů platby a přezkumu

1. Členské státy sdělí Komisi nejpozději do [6 months after the entry into force of the Regulation]:
 - a) jaké soudy jsou příslušné vydávat rozhodnutí v rámci evropského řízení o drobných nárocích;
 - b) jaké komunikační prostředky jsou přijatelné pro účely evropského řízení o drobných nárocích a jsou k dispozici soudům podle čl. 4 odst. 1;
 - c) jaká je výše soudních poplatků za evropské řízení o drobných nárocích nebo jaký je způsob jejich výpočtu, jakož i jaké jsou přijatelné způsoby platby soudních poplatků v souladu s článkem 15a;
 - d) které orgány nebo subjekty jsou příslušné pro poskytování praktické pomoci v souladu s článkem 11;
 - e) zda je možný opravný prostředek podle procesního práva dané země v souladu s článkem 17, jaká je lhůta, v níž se takový opravný prostředek musí podat, a u kterého soudu se musí podat;

- f) jaké jsou postupy pro podání návrhu na přezkum podle článku 18,
- g) které jazyky jsou přijatelné podle čl. 21 odst. 2 písm. b); a
- h) které orgány jsou příslušné pro výkon rozhodnutí a které jsou příslušné pro účely uplatnění článku 23.

Členské státy oznámí Komisi jakékoli další změny těchto informací.

- 2. Komise zveřejní oznámené informace v souladu s odstavcem 1 pomocí jakéhokoli vhodného prostředku, například prostřednictvím zveřejnění na internetu.“
- 14) Článek 26 se nahrazuje tímto:

*„Článek 26
Změna příloh*

- 1. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 27, pokud jde o změny příloh I, II, III a IV.“
- 15) Článek 27 se nahrazuje tímto:

*„Článek 27
Výkon přenesené pravomoci*

- 1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
- 2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 26 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od [*date of entry into force*].
- 3. Přenesení pravomoci uvedeně v článku 26 může být kdykoli zrušeno Evropským parlamentem nebo Radou. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
- 4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
- 5. Akt v přenesené pravomoci podle článku 26 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“
- 16) Článek 28 se nahrazuje tímto:

*„Článek 28
Přezkum*

Do [*5 years after the date of application*] předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o fungování tohoto nařízení. Ke zprávě se případně přiloží legislativní návrhy.

Za tímto účelem a do téhož data poskytnou členské státy Komisi informace týkající se počtu návrhů v rámci evropského řízení o drobných nárocích, jakož i počet žádostí o výkon rozhodnutí vydaných v rámci evropského řízení o drobných nárocích. “

Článek 2

Článek 17 nařízení (ES) č. 1896/2006 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Účinek podání odporu

1. Je-li odpor podán ve lhůtě stanovené v čl. 16 odst. 2, pokračuje řízení před příslušnými soudy členského státu původu, pokud žalobce výslovně nepožádal, aby v takovém případě řízení skončilo. Řízení pokračuje v souladu s pravidly:
 - a) jakéhokoli zjednodušeného řízení, zejména řízení stanoveného v nařízení (ES) č. 861/2007, nebo
 - b) běžného občanského soudního řízení.

Pokud žalobce uplatnil svůj nárok pomocí řízení o evropském platebním rozkazu, žádné ustanovení vnitrostátního práva nesmí poškodit jeho postavení v následném občanskoprávním řízení.
2. Převod do občanského soudního řízení ve smyslu odst. 1 písm. a) a b) se řídí podle práva členského státu původu.
3. Žalobce je informován o tom, zda žalovaný podal odpor, a o převodu do občanského soudního řízení ve smyslu odstavce 1.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [*6 months after the entry into force of the Regulation*].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1. Název návrhu/podnětu
- 1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3. Povaha návrhu/podnětu
- 1.4. Cíle
- 1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7. Předpokládané metody řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2. Systém řízení a kontroly
- 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1. *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. *Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, a nařízení (ES) č. 1896/2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB¹⁹

Hlava 33 – Soudnictví

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce**

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**²⁰

➤ Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

☐ Návrh/podnět se týká **akce přeměřované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Rozvoj oblasti spravedlnosti, Spravedlnost pro růst

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č.

Justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech

Příslušné aktivity ABM/ABB

33 03

¹⁹ ABM: řízení podle činností (activity-based management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

²⁰ Podle ustanovení čl. 49 odst. 6 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Větší zjednodušení, snížení nákladů na evropské řízení o drobných nárocích a zkrácení řízení, lepší přístup ke spravedlnosti u nároků malé hodnoty

1.4.4. Ukazatele výsledků a dopadů

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

[...]

Ukazatele ke zjištění účinnosti a efektivity jsou tyto:

- zvýšení počtu návrhů v rámci evropského řízení o drobných nárocích, a to jak nároků pod 2 000 EUR, tak nároků pohybujících se mezi 2 000 a 10 000 EUR — informace z ESS, Eurobarometrů, sítě ESC,
- snížení celkových nákladů a potřebného času na jeden případ, včetně nákladů za překlady formuláře D — Eurobarometry, síť ESC,
- zlepšení transparentnosti informací o soudních poplatcích a metodách jejich platby a o praktické pomoci — Eurobarometry, síť ESC,
- snížení zátěže soudů u jednotlivých případů tím, že se použije postup, který je v protikladu s vnitrostátními řádnými nebo zjednodušenými postupy — ESS, rozhovory se soudci v několika členských státech.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Revize nařízení (ES) č. 861/2007 o evropském řízení o drobných nárocích

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

Potřeba činnosti na úrovni EU byla již stanovena v roce 2007, kdy bylo přijato nařízení č. 861/2007. Hlavní důvody pro stávající opatření spočívají v dalším snížení neúměrných nákladů na vedení sporů u drobných nároků v přeshraničních situacích v rámci EU. Tohoto cíle nemohou dosáhnout členské státy, neboť se jedná o postup, který byl zřízen nařízením EU. Opatření na úrovni EU je nezbytné pro další zlepšení a zjednodušení evropského řízení a v zájmu jeho zpřístupnění pro více případů, kterého se dosáhne rozšířením jeho oblasti působnosti a zvýšením limitu, z čehož budou mít prospěch spotřebitelé a malé a střední podniky.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

[...]

Navzdory výhodám, které toto řízení může přinést, pokud jde o úsporu nákladů a času při sporech o přeshraniční nároky, je i po několika letech od vstupu nařízení v platnost stále málo známé

a nedostatečně využívané. Evropský parlament v roce 2011 ve svém usnesení²¹ jasně uvedl, že je třeba udělat více z hlediska právní jistoty, jazykových překážek a transparentnosti řízení. Parlament Komisi vyzval, aby přijala opatření k tomu, aby si spotřebitelé a podniky byli více vědomi existence stávajících legislativních nástrojů, jako je právě evropské řízení o drobných nárocích, a více těchto nástrojů využívali. Zúčastněné strany zastupující spotřebitele a podniky rovněž upozornily na skutečnost, že nařízení by mělo být dále zlepšováno, aby bylo přínosné pro spotřebitele a podniky, zejména pak pro malé a střední podniky. Členské státy také poukázaly na některé nedostatky stávajícího nařízení, které by měly být vyřešeny.

1.5.4. *Soulad a možná synergie s dalšími relevantními nástroji*

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 (přepřacované nařízení Brusel I) má za cíl harmonizovat pravidla mezinárodního práva soukromého týkající se příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Nařízení mimo jiné stanoví, že „rozhodnutí vydaná v některém členském státě jsou v ostatních členských státech uznávána, aniž je vyžadováno zvláštní řízení“. Tato zvláštní řízení, která budou zrušena od 10. ledna 2015 u všech občanských a obchodních soudních rozhodnutí, jsou známá jako řízení o „prohlášení vykonatelnosti“.

Nařízení o evropském řízení o drobných nárocích je v podstatě nástrojem zjednodušení postupů pro řešení sporů nízkou hodnotu — podání návrhu prostřednictvím vzorového formuláře, průběh řízení v zásadě písemnými prostředky, vyslyšení stran a dokazování, zastoupení stran, náklady a lhůty.

Nařízení o evropském řízení o drobných nárocích rovněž obsahuje pravidla zrušení řízení o prohlášení vykonatelnosti pro uznávání soudních rozhodnutí vydaných v rámci tohoto zjednodušeného řízení (článek 20) a v tomto ohledu se překrývá s přepřacovaným nařízením Brusel I. Co se ovšem týče osvědčení o výkonu rozhodnutí, nařízení znamená oproti přepřacovanému nařízení Brusel I zjednodušení — formulář D evropského řízení o drobných nárocích je zjednodušenou verzí přílohy I přepřacovaného nařízení Brusel I.

Ke dni 10. ledna 2015 (datum vstupu v platnost přepřacovaného nařízení Brusel I) bude naprostá většina ustanovení nařízení o evropském řízení o drobných nárocích, která se týkají procesních zjednodušení a výkonu rozhodnutí, představovat přidanou hodnotu evropského řízení o drobných nárocích, a to do té míry, v rámci které budou rovněž představovat zjednodušení ve srovnání přepřacovaným nařízením Brusel I.

²¹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2011 o alternativním řešení sporů v občanských, obchodních a rodinných věcech (2011/2117 (INI)).

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

☐ Časově omezený návrh/podnět

- ☐ Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR
- ☐ Finanční dopad od RRRR do RRRR

➤ Časově neomezený návrh/podnět

- Provádění s obdobím rozběhu od přijetí nařízení,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení²²

➤ Přímé centralizované řízení Komisí

☐ Nepřímé centralizované řízení, při kterém jsou úkoly plnění rozpočtu svěřeny:

- ☐ výkonným agenturám
- ☐ subjektům zřízeným Společenstvími²³
- ☐ vnitrostátním veřejným subjektům / subjektům pověřeným veřejnou službou
- ☐ osobám pověřeným prováděním zvláštních opatření podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a označeným v příslušném základním právním aktu ve smyslu článku 49 finančního nařízení

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Decentralizované řízení s třetími zeměmi

☐ Společné řízení s mezinárodními organizacemi (*upřesněte*)

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

--

²² Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²³ Podle ustanovení článku 185 finančního nařízení.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

[...] přezkum/zpráva bude následovat po 5 letech. Ke zprávám by měly být přiloženy návrhy na změny, bude-li to nezbytné.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

Žádná zjištěná rizika.

2.2.2. Předpokládané metody kontroly

[...] nepoužije se

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

[...] nepoužije se

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající výdajové rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	číslo [název.....]	RP/NRP (²⁴)	zemí ESVO ²⁵	kandidátských zemí ²⁶	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
[3]	[33.03.01 [Program Spravedlnost]]	Rozl./	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce:	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	číslo [název.....]	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
[3]	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

²⁴ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

²⁵ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

²⁶ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce:	číslo	[Okruh ...3.....]
---	-------	----------------------

GŘ: JUST			Rok 2014 ²⁷	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKEM
• Operační prostředky										
Číslo rozpočtové položky 33.03 01	Závazky	(1)	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Platby	(2)	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
Číslo rozpočtové položky	Závazky	(1a)								
	Platby	(2a)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ²⁸										
Číslo rozpočtové položky		(3)								
Prostředky CELKEM for GŘ JUST	Závazky	=1+1a +3	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Platby	=2+2a +3	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)								
------------------------------	---------	-----	--	--	--	--	--	--	--	--

²⁷ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

²⁸ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo opatření EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

	Platby	(5)								
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
Prostředky CELKEM z OKRUHU 3 víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Platby	=5+ 6	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000

Má-li návrh/podnět dopad na více okruhů:

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)								
	Platby	(5)								
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
Prostředky CELKEM z OKRUHU 1 až 4 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	=4+ 6								
	Platby	=5+ 6								

Okruh víceletého finančního rámce:	5	„Správní výdaje“
---	----------	------------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKEM
GŘ: JUST									
• Lidské zdroje		0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,182
• Ostatní správní výdaje		0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
GŘ SPRAVEDLNOST CELKEM	Prostředky	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287

Prostředky CELKEM z OKRUHU 5 víceletého finančního rámce	(Závazky = platby celkem) celkem	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287
---	-------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKEM
Prostředky CELKEM z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	0,041	0,041	0,041	0,041	0,191	0,041	0,041	0,437
	Platby	0,041	0,041	0,041	0,041	0,191	0,041	0,041	0,437

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ➤ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Položky závazků v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Uveďte cíle a výstupy			Rok 2014		Rok 2015		Rok 2016		Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	⇓	Druh výstupu ²⁹	Průměrné náklady výstupu	Počet výstupů	Náklady	Počet výstupů	Náklady	Počet výstupů	Náklady	Počet výstupů	Náklady	Počet výstupů	Náklady	Počet výstupů	Náklady	Počet výstupů	Náklady	Celkový počet výstupů
SPECIFICKÝ CÍL Č. 1 Sledování uplatňování ³⁰ ...																		
– Výstup				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150
– Výstup																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 1				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150
SPECIFICKÝ CÍL Č. 2																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 2																		
NÁKLADY CELKEM				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150

²⁹ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).
³⁰ Podle popisu v oddíle 1.4.2. „Specifické cíle...”

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.3.1. Shrnutí

- Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- X Návrh/podnět vyžaduje využití správních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

	Rok 2014 ³¹	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKE M
--	---------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	------------

OKRUH 5 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,182
Ostatní správní výdaje	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287

Mimo OKRUH 5³² víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní výdaje správní povahy								
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce								

CELKEM	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

³¹ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

³² Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo opatření EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ➤ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v celých číslech (nebo zaokrouhlený nejvýše na jedno desetinné místo)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
33 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026
XX 01 01 02 (při delegacích)							
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)							
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)							
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)³³							
XX 01 02 01 (SZ, DZAP, PNO z „celkového rámce“)							
XX 01 02 02 (SZ, ZAP, MOD, MZ a VNO při delegacích)							
XX 01 04 ³⁴	– v ústředí ³⁵						
	– při delegacích						
XX 01 05 02 (SZ, ZAP, VNO – v nepřímém výzkumu)							
10 01 05 02 (SZ, ZAP, VNO v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
CELKEM	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného

³³ SZ = smluvní zaměstnanec; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník.

³⁴ Pod stropem na externí zaměstnance z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

³⁵ V podstatě na strukturální fondy, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský rybářský fond.

přídělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Příslušní úředníci budou sledovat uplatňování právního předpisu v členských státech a připravovat prováděcí opatření podle článku 26, připravovat jednání výboru (článek 27) a provádět revizí nařízení v roce n +5 (článek 28).
Externí pracovníci	nepoužije se

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- ➤ Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- ☐ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Upřesněte požadovanou úpravu, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky.

- ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce³⁶.

Upřesněte potřebu, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

➤ Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

- Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Celkem
<i>Upřesněte spolufinancující subjekt</i>								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

³⁶

Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ➤ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ dopad na vlastní zdroje
 - ☐ dopad na různé příjmy

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky použitelné v probíhající rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ³⁷					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok 2018	Rok 2019
Článek								

U účelově vázaných různých příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Upřesněte způsob výpočtu dopadu na příjmy.

³⁷

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 25% nákladů na výběr.